

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Nyomda és kiadóhivatal:
Brassó, Kapu-utca 60. szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 K., fél évre 10 K., negyedévre 5 K.

Egyes szám ára 3 f. és kapható:
a kiadóhivatalban, Beles J. üzletében (Bolonya) és a Glass- és
Wächter-féle hírlapárudákban.

Felelős szerkesztő:

Dr. VAJNA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség:
KAPU-UTCZA 60. SZÁM.

Értekezhetni:
d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.
Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábes garmondsor vagy annak helye 1-szeri hirdetésnek
24 fillér, 3 hasábes garmondsor 16 fillér. Többszöri irde-
tésnél kedvezmény.

Nyilttér sora 30 fillér.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Külső és belső vámtarifa.

Brassó, jun. 23.

(M—d.) Méltó föltünést keltett, épen őszinteségénél fogva a legutóbbi parlamenti tanácskozások alkalmából Széll miniszterelnöknek egy, a vámszerződések kérdésében adott válasza, hogy a vámszerződések alapjai már meg vannak állapítva. Hogy a diplomáciai érdekek szemmel tartásával a miniszterelnök az alku véglegessége előtt a feltételekről nem nyilatkozott, az egészen természetes.

Azonban az bizonyossá vált, hogy Olaszország, monarchiánk és Németország közt teljes megegyezés jött létre a kereskedelmi szerződések tekintetében. Nem valószínű, hogy ez a merőben új kereskedelmi szerződések megkötésére vonatkoznék, valószínű azonban, hogy a fennálló kereskedelmi szerződések idejének meghosszabbítása tekintetében tisztába jöttek egymással a kormányok. A német birodalmi gyűlés vámügyi bizottságában történtek ezt valószínűvé teszik.

Ott egyre elkeseredettebb lett a hangulat a kormány és a bizottság közt, s ki lehet mondani, hogy a német vámtarifa ügye soha sem állt oly rosszul, mint jelenleg. A vérszemet ka-

pott agráriusok egyik védvamos indítványt tették a másik után s derüborura új és új vámfölemeléseket indítványoztak, így többek közt virágokra és zöldségre is. A kormány éles hangon kelt ki ezen eljárás ellen s miután kijelentette, hogy a bizottság újabb határozatai Olaszországgal, régibb — árpára, marhára, tojásra, fűrészelt fára vonatkozó — vámemeléseit pedig Ausztria-Magyarországgal lehetetlenné teszik a kereskedelmi szerződés megkötését, a kormányra nézve nem marad más hátra, mint vagy érvényben hagyni a fennálló kereskedelmi szerződéseket, vagy a régi tarifa alapján lépni velük alkudozásba.

Azonban, hogy a német védvamos tarifa keresztül megy, ezzel mint valószínű ténynyel számolni kell a gyakorlati politikusnak. Ha az ellenkező találna bekövetkezni, — annál jobb.

Midőn tehát jelenleg a magyar és osztrák kormány szakfőrfiai a mi közös vámtarifánk tételeit megállapítják, ezt abban a tudatban teszik, hogy minden valószínűség szerint ez a tarifa lesz valószínűleg érvényben, mert a kereskedelmi szerződés megkötése a német birodalommal most valószínűtlenebb, mint bármikor eddig volt. Felhangzik tehát az a követelés, hogy az új vámtarifában a német birodalom ellen a visszatörítés terére kell lépniünk. Ez az

osztrák védvamosoknak természetesen nagyon tetszik, mert ennek a visszatörítésnek ők élveznék a hasznát magasabb védvamos alakjában. A mi szakköreink azonban, így a budapesti kereskedelmi kamara, — arra figyelmeztette a magyar közvéleményt, hogy az a visszatörítés kétélű fegyver, mellyel esetleg magunkat is megsebezhetjük.

Csinján kell tehát vele bännünk.

Brassó, jun. 23.

A miniszterelnök pihenője. Széll K. miniszterelnök az országgyűlés berekesztése után szombaton megkezdte nyári pihenőjét. Rátótról kedden ismét Budapestre tér vissza egy néhány napra. A miniszterelnök úgy is mint belügyminiszter, további rendelkezésig kihallgatást nem ad.

Apponyi Albert elutazása. Apponyi Albert gróf, a képviselőház elnöke, a nyári szünetet eberhardi birtokán fogja tölteni.

Világkrónika.

Brassó, jun. 23.

Királyunk részvéte. Ferencz József király tegnap este Albert szász király temetésére Drezdába utazott, a honnan kedden tér vissza.

Klofac és az orosz cenzura. Az eddigi szokás ellenére a városi cenzura kivátelezen megengedte, hogy a lapok

A „Brassói Lapok” tárczaja.

Egy szintársulat kalandos utazása.

Írta:
DR. GOMBOSNÉ — MIKLÓSY ILONA.
— A „Brassói Lapok” eredeti tárczaja. (2)

Tehát vidáman valának ők! Előkerültek az elemozsinás csomagok és ott rögtön elfogyasztotta mindenki majdnem az egész utra való eleségét; persze, takarékoskodni nem igen tanult meg az én népem.

Azután kártyáztak, adomáztak és énekeltek. Nekünk, apróságoknak behoztak egy csomó szénát, szalmát s mi ott kuporogtunk a földön. Aludni nem igen volt kedvünk.

Sokkal jobban örültünk a rendkívüli esetnek, ennek a kalandos utazásnak, semhogy aludni próbáltunk volna. Végre megvirradt s mi ismét utra keltünk — úres tarisznyával.

A komp szerencsésen át vitt bennünket. Semmi baj nem történt. Csak a „hösszerelmes” akarta mindenáron — a révész bácsi jóindulatu intéseinek daczára — a komp szélén állva és szavalva megteretni az utat. Nem csoda, szegényke már egy napja nem jászott, tehát szüksége volt a révész legények bámulatára, a melylyel szép szavalatának és hősiességé-

nek adóztak. De nem sokáig élvezhette a sikert. Mert dörögve Bánk-bán átkait „a gaz meráni asszony elen”, olyan hévvel talált gesztikulálni, hogy elvesztette lábait alól a talajt s menthetetlenül a Dunába pottyant, ha az „apaszínész” nagy galléroköpenyénél fogva vissza nem rántja. Így azután csak egy kis lábfürdőt vett. De az is épen elég volt arra, hogy hevét lehűtve lemondjon a révész legények esetleges tapsairól. A folyón átjutva neki vágtatunk az országutnak. Már ahogy mi azt művészi fantáziánkkal képzeljük, mert valószínűleg szeretetreméltó lovacskáink csak hosszas biztatásra határozták el magukat az indulásra.

De még azután is megálltak minden két-három lépés után, az ügyet jól megfontolandók. Lassan bár, de azért még is csak haladtunk. Rövid idő múlva kezdett ez a lassu menetelés unalmas lenni. Bár néha igen érdekes, gyermek szemek előtt fölötte mulatságos epizód élénkítette ezt az egyhanguságot.

Láttuk például, amint az előttünk haladó kocsiládából formált magas üléséről egy nyitott esernyő repült le nagy ívet formálva a levegőben, s rögtön utána épen olyan ivben repült az esernyő boldogtalan tulajdonosa is: megint, csak a „hösszerelmes” a galléroköpenyében.

Azt hiszik, kérem, hogy talán valami baja esett? Dehogy! Minden rendes ember legalább egy tisztességes láb- vagy kéztöréssel menekült volna, de neki, neki semmi baja sem történt. Hiszen „színész” volt s a színészek fölött örökös Thália istenasszony és a többi collegája, — talán az egy „Klio” kivételével, mert történelmet sajnos nem csinálunk.

Az sem volt utolsó mulatság, midőn egy akkorka domb előtt, mint egy paraszt fiucska hegyes süvege, az egész kocsis nép hadi tanácsot tartott és a „megbeszélés” eredményeként kifogták az összes „lovacsákat”, hogy azután „egyesült erővel” vontassanak tel minden egyes szerket az Olympusra — akarom mondani arra a csöpp kis dombocskára, amelyet még nagyzási hóborttal is csak „hegyecskének” lehetne elkeresztelni.

Ilyen haladás mellett nem esoda aztán, hogy eljött a dél, eljött a délután s az egy napi utnak még egy harmadát se tettük meg. Pedig igen rossz világ kezdődött a kis karavánra.

Az egy napi utra készített elemozsinának a révész bácsi kunyhójában meghagyott csekély maradványa is elfogyott az utolsó morzsáig. Az utszélen ugyan akadt elég korcsma, ahol pótolni lehetett volna a hiányt, de pénz nem akadt a hiány pótlására.

lenyomtathassák Klófác beszédét ugy-
szintén a Reichsrathban erről folyt vitát,
valamint a galicziai sajtó kommentárját.

Hat rendőr.

I.

Brassó, jun. 23.

Brassóváros rendőrségének létszáma még az 1886-dik évben, tehát ezelőtt 15 esztendővel 49 személyben állapított meg. E létszámban foglaltatik a rendőrhadnagy, az őrmester, 3 valóságos őrsvezető, 3 czimzetes őrsvezető és 41 közrendőr.

Minden kétségen felül áll, hogy a rendőrségnek ez a létszáma már 1886-ban sem felelt meg a szükségletnek, a mire bizonyíték az a sok panasz, a mely felhangzott ez idő alatt a miatt, hogy ott, a hol kellene és akkor, a mikor szükség volna reá soha se lehet rendőrt kapni; bizonyíték az a sok betörés, a melyet az egyik közelebb lefolyt télen, minden valószínűség szerint idegenből jött tolvajok a legforgalmasabb utcákban a legnagyobb kényelemmel gyors egymásutánban elkövettek, a nélkül hogy a tetteseket rendőrségünk csak egyetlen egy esetben is képes lett volna megkeríteni; bizonyíték továbbá a legilletékesebb tényezőnek a volt rendőrkapitány, jelenlegi polgármesterünknek többrendbeli sikertelen előterjesztése a rendőrség létszámának szaporítása iránt.

Hogy még nagyobb bajok is nem fordultak elő és a közbiztonság mégis türehető állapotban volt, azt nem a rendőrségnek, hanem a mint Litsken József városi tanácsos, az ügy előadója találóan jegyezte meg a városi képviselőtestület szerdai közgyűlésén, a lakosok jámbor erkölcséinek köszönhetjük. Am a lakosság jámbor erkölcséi nem képezhetik alapját egy öntudatos közbiztonsági politikának. A lakosság jámbor erkölcséi számba jöhetnek mint kedvező körülmény, de nem mint olyan tétel, a melyre egy egész rendőrségi szervezetet építeni lehet.

Epen ezért jelenlegi rendőrkapitányunk kimerítő jelentésében lefestve a jelenlegi állapot tarthatatlanságát, a rendőrségnek 9 lovasrendőrrel leendő szaporítását kérte, a mire a városi tanács a rendőrségnek 6 lovasrendőrrel leendő szaporítását indítványozta a városi képviselőtestület szerdai közgyűlésén.

Az állandó választmány az indítvány

Anyuskának édes apa csak egy napra való összeget hagyott hátra, mert józan emberi számítás szerint az ut nem is tartott tovább. A művészi hölgyek és urak pedig nem is lettek volna igazi művészek, ha fölösleges pénzzel terhelték volna meg magukat az utra. Így tehát az „éhínség”, kitoróban volt. Sötét éj lett, az eső esett — éhések voltunk.

Már a gyerekek se találták többé mulatságosnak az utazást. Kivéve engem. Oh, engem nem egykönnyen törtek meg az ilyen szenvedések. Engem már legkisebb koromtól fogva valami lázas, büszke öröme hangoltak az efféle kellemetlenségek. Mindig gyönyörűségnek tartottam pályám miatt szenvedhetni.

Szóval sötét éj, zuhogó eső s mi kinnt a szabad ég alatt. Sehöl semmi emberlakta hely. Csak nagyon távolból pislogott valami halvány világosság.

Hollá! fiúk! ott emberek laknak, szavalta érczes hangján a hős tenor. És ha emberek laknak, akkor meg vagyunk mentve, mert bizonyára tárt karokkal fogadják a művészeket!! Szegény bolondos jó fiu, a saját szíve után ítelt. Neki soha se volt semmije, de azt a semmit is szívesen megosztotta mással, ha annak a másnak szüksége volt reá. A társaság lelkesedni kezdett. A már-már csüggedő kebleket új remény szállta meg. S mintha ez a reménység átszarmazott volna a „lovacs-kák”-ra is, mert oh, csodák csodája! holmi üggetésfélével próbálkoztak meg. Így aztán szerencsésen megérkeztünk a pislogó fényhez, amely egy nagy tanyaház ablakán

elvetését javasolta abból az okból, a melylyel már ezelőtt 15 évvel is érveltek az akkori rendőrkapitány Hiemesch Ferencz hasonló előterjesztése ellen, i. i. hogy nincs pénz és ha volna is, amugy is bekövetkezik nemsokára az államosítás és akkor a rendőrségnek már keresztül vitt szaporítása esetén az ezen intézkedés következtében megnövekedett nagyobb költséggel lesz kénytelen a város az állami közigazgatás költségeihez járulni.

Ez volt az érv 15 évvel ezelőtt. A 15 év elmúlt s az államosítás nem következett be és mégis ma megint ugyanezt az érvet használja fel a rendőrség létszámának szaporítása ellen az állandó választmány. Tiszteljük mindenkinek a meggyőződését. Helyeseljük, ha conservatív az állandó választmány, a melynek némileg a kerékkötő szerepét kell játszania a városi tanácsnak különösen azon javaslataival szemben, a melyeknek megvalósítása költséggel jár; de arról az állandó választmányról, a mely ott akar takarékoskodni, a hol a polgárok életének és vagyonának a biztonságáról van szó, azt tartjuk, hogy nem áll hivatása magaslatán, mert a polgárok élete a legbecesebb, a mi létezik és annak biztonsága érdekében sohasem szabad a költséget ki-mélni.

A városi képviselőtestület közgyűlése azonban megszavazta a rendőrség létszámának hat lovasrendőrrel való szaporítását és ezáltal szakított azzal a hagyományos nemtörődömséggel, a mely városunk képviselőtestületének közbiztonságunk emelésevel szemben tanúsított magatartását évtizedeken át jellemezte.

Megvagyunk győződve arról, hogy a városi képviselőtestület hangulatának ilyenképen való alakulását Hiemesch Ferencz polgármesternek köszönhetjük, a ki természetesen buzgó támogatásban részesítette most, a midőn az hatalmában állott, azt a törekvést, a melyet rendőrkapitány korában érvényesíteni nem sikerült. De bizonyára szerencséje volt a javaslatnak az a körülmény is, a melys szerint a Hiemesch Ferencz rendőrkapitányságának idejéből való alkapitány Litsken József is most a tanácsosok sorában ül és mint előadó ő védelmezte gazdag tapasztalatai alapján formált talpraesett érvekkel a javaslatot.

szűrődött kifelé. Kapunak hire sem volt s ez jó reménységgel töltötte el szíveinket. Egyenesen behajtottunk a tágas nagy udvarra. A hatalmas lármára megnyílt a tanyaház ajtaja s egy szalasz, marcsona alak bukkant ki rajta. Mogorván kérdezi, mi járatban vagyunk? A bonvivant, a leg-elegánsabb alak, volt a szónok.

Legbájosabb mosolyával kezdte a morózus gazduramnak magyarázni a helyzetet (mint Bligny hercegezzel a mosolylyal mindig óriási sikert aratott). De minnen bonvivantok legszerencsétlenebbike volt ez este, mert ime diplomatikus bája kudarcot vallott. A kegyetlen gazda kezeken utat mutatott nekünk azzal a kijelentéssel: „nem vagyok vendéglő”. Bár magyarul beszélt, nem hiszem, hogy magyar volt, mert magyar nem tesz, nem tehet ilyet soha! — A bonvivant meg-szégényülten vonult el a küzdterről. A vad erőszak ellenében az ő eleganciája kudarcot vallott.

Mi pedig mentünk, vándoroltunk tovább. Az eső úgy zuhogott, mintha az ég az emberiség minden vétkét most akarta volna lemosni. Már nem hangzott vidám kacaj. Kifogyott az anekdota kincs. Az éhség nagy ur! a hideg eső nagy hatalom! Vögre ismét egy „fényugár”, ismét remény! jaj nekünk, ha ez is csalóka! Megint egy tanyaház, de sokkal szegényesebb s rozszant kapuja zárva. Mindegy, gondolánk. Amannak nem volt zár a kapuján, de volt szívé, hátha itt megfordítva lesz. Bekopogtunk.

(Folyt. köv.)

Még egy adag igazság.

Brassó, jun. 23.

Halász Gyula brassói m. kir. állami főreáliskolai tanár ur „Brassói Szemle” ezimű heti lapjának egy tegnapi újabb kirohanásában az igazmondásról és önzetlenségéről tart előadást.

Rólam még soha senki nem bizonyította be azt, Halász Gyula pedig még csak nem is állította támadásaiban, hogy valaha valótlan állítottam vagy mondtam volna; Halász Gyuláról ellenben nekem volt szerencsém azt bizonysítani sőt ő maga is kénytelen volt már azt magárol velem szemben (a szóban forgó kirohanásban is) beismerni; azonkívül konstatalem, hogy Halász Gyula az első kirohanásában foglalt vádak, melyeket én megczáfoltam, ezen czáfolatommal szemben újabb támadásában beigazolni nem tudta, sőt meg sem kísérelte, végül kijelentem, hogy a Halász Gyula „szelíd nyomás”-ra vonatkozó nyilatkozatának megtörténtét, kész vagyok bármikor tanukkal bizonyítani, az pedig, a mit Békefi Remigről mondtam, nem szorul bizonyításra, mert hiszen köztudomásu, hogy a kormánybiztosokat azért küldik ki az iskolákhoz, hogy az ottan tapasztaltokról véleményt mondjanak és annak letagadását, hogy ezt Békefi Remig is megtette. — megfelelőbb kifejezés mellőzésével legalább is nagy vakmerőségnek kell bélyegeznem, megjegyezvén, hogy habár én — előre el lévén készülve régebbi tapasztalataim után Halász Gyula tagadására, Békefi Remigről nyilatkozatomban tartalmilag csak annyit mondtam, mindazonáltal kész vagyok, ha kívánja a tanár ur, a kormánybiztos nyilatkozatának megközelítőleg fogalmazott szövegét is közölni.

Mindezeknél fogva én minden egyes állításomat, a melyet Halász Gyuláról leirtam, egész terjedelmében fenntartom és ebből következőleg a „szemérmetlen hazugság” kifejezést Halász Gyula arczába visszavágom. Rakja zsebre! Őt illeti az meg, nem engem!

A mi az önzetlenségéről tartott előadását illeti, arra nézve megjegyzem, hogy tagadom, miszerint erkölcsi jogosultsággal birna nekem előadást tartani az önzetlenségéről az a Halász Gyula, a ki a Magyar Iskola-Egyesületet olyan czélből alapította a milyenből alapította és a ki az embernek legszentebbet, vallását is megváltoztatta és kikeresztelkedett azért, hogy házasság által — szíve vonzalmát követhesse.

Am a ki tökéletes, az álljon elő és tartson ítéletet felettem is és Halász Gyula felett is; de az olyan Halász-féle emberek, a kiknek maguknak is ugyancsak nagy szükségük van úgy az isteni mint az emberi kegyelemre, huzzák meg magukat és ne akarjanak másokat, maguk által soha nem ismert erényekre oktatni.

A „talpnyalás művészetéről” pedig azt vélem, hogy — mint minden művészet, — bizonyosan fejlődésnek van alávetve és így annak a talpnyalásnak a melyet Halász Gyula jelenleg gyakorol kétségen kívül művészi ebbenek kell lennie már csak azért is, mert ezzel a művészetével egy és ugyanazon időben nem egynek, hanem többeknek igényeit képes kielégíteni.

A Brassói Értesítővel fenntartott benső viszonyára vonatkozó állításom igazságából annyit beismer Halász Gyula tanár ur, hogy „Hargittaival való találkozásai alkalmával Moór urat egyikök se dicséerte.” Elég ez Tanár Ur! sőt erre se volt szükség, mert abból, hogy Ön a Brassói Értesítőt a lapjában két ízben is áradozva megdicséerte, valamint ellenem intézett támadásaiból, a melyek a Brassói Értesítőben megjelent cikkek szakasztott másai, eleget tudhat minden elfogulatlan halandó.

És az igazságon kívül, melyet a magam részén levőnek hiszek, épen az a tudat teszi könnyebben elviselhetővé az Ön által ellenem indított hajsztát, hogy Hargittai Béla barátja rendezi azt ellenem, no

meg az a meggyőződés, hogy e hájsza szükséges, nem ugyan a magyarság egységének helyreállításához, hanem az Ön — karrierjéhez.

Azt írja Halász Gyula tanár ur, hogy a gyomor őt hallgatásra inti. Tudomásul veszem saját szájából annak megerősítését, a mit én is bizonyítani törekedtem, hogy őt cselekedeteiben a gyomra vezeti!

Moór Gyula.

HIREK.

Brassó, jun. 23.

— **Udvari gyász.** Legfelső rendeletre néhai Albert szász király ő Felsegeért udvari gyász fogolyó évi június hó 24-től, keddtől, fogva négy héten át viseltetni, a következő változtatással: az első két héten június hó 24-től bezárólag július hó 7-ig a mély és a további két héten, július 8-tól július hó 21-ig, a kisebbik gyász.

— **Érettségi vizsgálatok.** A helybeli ág. ev. és gör. keleti főgymnasiumokban a szóbeli érettségi vizsgálatok mult pénteken és szombaton tartattak meg. Mindkét intézetben az eredmény a következő: az ág. ev. főgymnasiumban vizsgálatra állott 11 tanuló; ebből jól érett 4; érett 6; szeptemberben teendő javítóvizsgálatra utasított 1 tanuló. — A gör. kel. főgymnasiumban vizsgálatra állott 18 tanuló; jelesen érett 4; jól érett 5; érett 7; szeptemberben teendő javítóvizsgálatra utasított 2 tanuló.

— **Az adókvető bizottság ülése.** élé jun. 25-én a következők kerülnek: könyvkötők, könyvnyomdászok, könyvkihordók, könyvkereskedők, kölcsönkönyvtár, baromfi-gyümölcskereskedők és zöldségárúsok a 603 tételtől 665 tételig.

— **Titokzatos idegen.** Rendőrségünknek szombaton érdekes vendége volt. Egy budapesti detektív két odaváló rendőr kíséretében egy idegent hozott városunkba, személyazonosságának megállapítása végett. Az illetőt Budapesten ezelőtt hét héttel igazolásra szólították fel, de állításai oly valószínűtlenek voltak, hogy azoknak hitelt adni nem lehetett. Eppen ezért városról-városra viszik, hát ha akad valaki, a ki fölismeri. Az ösmeretlen kitűnően beszél magyarul, németül, francziául, angolul és olaszul. Annyit megtudhattak tőle, hogy Rainernek hívják s mérnök, kolozsvári születésű. Brassóban is járt iskolába, de hogy melyik intézetbe azt már nem tudja. Arra sem emlékszik, kik voltak osztálytársai, ösmerősei. Minden egyes kérdésre különben azt feleli, hogy: nem tudom. Most Kolozsvárra utaztak vele, lehet hogy állítólagos szülővárosában többet megtudnak róla.

— **Passiójáték.** Az ó-bajor társulat által bemutatott passiójáték tegnap este a Vigadó nagytermében eléggé szépszámú közönség jelenlétében folyt le. A jól sikerült élőképeket magyar és német magyarázat előzte meg.

— **Widmann Alfréd,** aki pár héttel ezelőtt városunkból eltávozott s időközbe hazatért, lakatos műhelyében a gőzkazán üzemét beszüntette. A szépen berendezett üzlet valószínűleg eladásra kerül.

— **A közuti vasut** a szerdai Honterus ünnep alkalmával reggeli 6 órától kezdve minden órában közlekedik ki- és befelé a Honterus állomáshoz a Sétatér állomásról.

— **Orfeum.** A Grossmann-féle jó hírnévnek örvendő orfeumtársulat szombaton este tartotta megnyitó előadását. A társulat négy női és négy férfi tagból áll, kiknek mindegyike jobbnál jobb számokat ad elé. A műsor úgy van összeállítva, hogy azt családok is egész bátran nézhetik végig. A társulat megérdemli, hogy partolják.

— **Véres verekedés** színhelye volt az Árvaház utca egyik sarka. Fehér Barabás és Józsa György, mindkettő kocsis Fromm Márton lisztkereskedőnél, szombaton este fél 11 órakor az Árvaház utcában levő Róth-féle patika előtt állottak. Egyszerre doronggal felgyverkezve cipészszegédek

rohantak elé, kik a mit sem sejtő kocsisokat agyba-főbe verték. Fehér Barabás bal szemé alatt csontig érő 3 cm. hosszú sebet kapott, míg a másik kocsis fején és arczán több súlyos sérülést szenvedett. A rendőrség a tettesek ellen súlyos testi-sértés miatt az eljárást megindította.

— **Elfogott csavargók.** Lapunk mult számában irtuk, hogy a pénzügyi palota előtt két utcagyerek egy cselédleányt megtámadott és bántalmazott. A rendőrségnek sikerült a kamaszokat Kertész Viktor és Orbán Károly személyében elfogni. Mind a kettőt nyolcz napi elzárásra ítélték.

— **Harcászati lögyakorlat.** Kedden reggeli 5 órától délután 2 óráig a Pojánában a honvédség éles töltenyvel harcászati lögyakorlatot tart, mely idő alatt a Pojánában járni tilos.

— **Elmaradt hangverseny.** A Zöldfa szálloda kerti helyiségében tegnap este a katonazonekarnak kellett volna hangversenyeznie, de a hangverseny elmaradt, miután a zenészek a csernáfalusi nyári mulatságról esti 8 órára nem érkeztek vissza a városba. A hangversenyen részt venni akaró közönség szíves elnézését kéri Sores György vendéglős, annál is inkább, miután a kellemetlen incidens mások mulasztása miatt történt.

— **Utlevelék kiadása.** A m. kir. központi statisztikai hivatal közlése szerint 1902. évi április havában a legtöbb utlevelet Szécheny megyében (1333), a legkevesebbet (35) Versec t. h. j. városbeli illetőségűeknek részére adták ki. Brassó megyében 776 egyénnek adtak utlevelet a jelzett hónapban.

— **Elveszett** egy barna színű pénztárca, a melyben kisebb pénzüsszegen kívül egy kis aranyláncz, kereszttel és szívvel volt. Megtaláló hozza a talált tárgyat kiadóhivatalunkba.

— **Balogh Jancsi Brassóban.** Kolozsvár jóhírnevű primása Balogh Jancsi és 14 tagból álló kitűnő zenekara július hó 1-én városunkba érkezik és több napon át a Boulevard-ban (Kertsch-villa) fog játszani.

— **Eljegyzés.** Dr. Ondrejkovics Rezső kolozsvári m. kir. postai-titkár, aki a tavasszal huzamosabb ideig a helybeli postás-távirda hivatal vezetésével volt megbízva, eljegyezte özv. Róth Károlyné sz. Veszprémy Rozáliát.

— **A Kossuth nóta üldözése.** A „Budapesti Hirlap“ vasárnapi számában olvasuk, hogy Nagyszebenben a rendőrfőkapitány megtiltotta, hogy nyilvános helyen a Kossuth-nótát és Tavasz elnult kezdetű dalt huzzák, mely dalnak refrénje tudvalevőleg ez: Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos! A főkapitány ugyanakkor tiltotta a Wacht am Rhein és a Destapete Romane dalt is és megokolásában azt mondja, nem tartja megengedhetőnek, hogy a más nemzetiségűeket megbotránkozóztató dalokat közhelesen huzzák. A nagyszebeni főkapitány, ugy látszik, sajnálatos fogalomzavar áldozata, mert világos gondolkozással nem lehet a német és oláh dalt és a velük való tüntetést egy kalap alá fogni a két magyar dallal. Egyébként kíváncsiak vagyunk arra, miből meríti a főkapitány a jogezimet arra, hogy azt a két magyar dalt kitolonczoltassa Nagyszeben városából?

— **A boszuálló férj.** Friedmann Bernát szászvárosi vendéglős otthagya a feleségét, mert rosszul élt vele. A napokban azután hazatért és a korcsmába ülve bort kért. Felesége megtagadta kérését, mire Friedmann revolvert rántott elő és kétszer rálőtt feleségére, kinek karját megsebesítette. Az asszony rémes futással menekült az ujjabb lövések elől; ekkor Friedmann maga ellen fordította a gyilkos fegyvert és kétszer magára lőtt. A golyók azonban a koponyacsontban megakadtak. A gyilkos férjet elfogták.

— **Az „alldétsch“ mozgalom.** A Bud. Tagblatt berlini tudósítója meginterjúvolta az alldétsch mozgalom több vezető emberét. Ezekből a beszélgetésekből az említett lap Fritz Bleynak, az All-

deutscher Verband berlini csoportja elnökének nyilatkozatait közli. E nyilatkozatok velege az, hogy a német nemzeti érzés erősítésére törekszenek az egész földön, a német módor és szokás fenntartására Európában és a tengeren túl és az összes német ség összefoglalására. Ebből kitűnik, hogy mily mértékben érdekli őket Magyarország — ugymond — és hogy mily érdeklél kell Magyarország iránt viseltetni. Azt tagadja az elnök, hogy az „Alldeutscher Verband“ a helységnevek megmagyarosítása ellen agitációt indított volna.

— **Magyarul nem tudó tanítók száma.** Halász Ferencz: „Állami népoktatás“ című munkája szerint az ország 3218 nem magyar tannyelvű felekezeti népiskolája közül a magyar nyelvet nem oktatták sikerrel a mult iskolaévben 269 r. k., 470 gör. kath., 560 gör. kel. és 178 ág. ev., összesen 1477 felekezeti népiskolában, egyéb ok közül még azért sem, mert ámbár az idézett törvény 2. §-a szerint már 1882. évtől tanítóul senki sem volt alkalmazható, aki a magyar nyelvet beszédben és írásban annyira el nem sajátította, hogy azt a népiskolában taníthatta, mégis a róm. kath. iskoláknál 251, a gör. kat.-nál 295, a gör. keletieknél 689 és az ág. ev. felekezeti iskoláknál 361 olyan tanító volt még mindig alkalmazva, akik a magyar nyelvet nem beszélték.

— **Az Unio gyufagyár igazgatóit elítélték.** Két ízben is megemlékeztünk arról a visszaélésről, amelyet Fürth Bernát osztrák gyáros követett el a magyar ipar megkárosítására. A magyar ipar e kijátszása ellen több kereskedő feljelentést tett a kereskedelmi miniszteriumhoz, mire a miniszterium — miután előbb szigorú vizsgálatot tartott az ügyben, — utasította az elsőfoku iparhatóságot — a biai járás főszolgabírói hivatalát, — hogy indítsa meg a hivatalos eljárást az iparkihágás ügyében. A szolgabíróóság az ügyben most a következő ítéletet hozta: Fürth Bernát bécsi lakost, továbbá: cserháti Engel Miksa, lovag Posner Alfréd, dr. Kelemen Gyula, Braun Jenő, Klein Artur, Roheim Náthán és Fürth Ernő budapesti lakosokat, mint az Unio budafoki gyufagyár törvényszékileg cégbejegyzett igazgatósági tagjait Ausztriában készült gyufaárúknak hazai gyártmányt feltüntető czimkéekkel ellátása és Magyarországból árusítása miatt az ipartörvény 58. §-ába ütköző kihágásban az elsőfoku iparhatóság vétkesnek mondta ki s azért az ipartörvény 157. §-nak d) pontja értelmében a fentirt igazgatósági tagokat egyenként 400 korona pénzbírságra ítélte és a felmerült 137 korona 60 fillér költség kifizetésében is elmarasztalta.

Táviratok.

A király Drezdában.

Bécs, jun. 23. A király tegnap este Drezdába utazott Albert szász király temetésére.

Vilmos császár utja.

Drezda, jun. 23. Vilmos császár nevével este ideérkezik a temetésre.

Öngyilkos főpénztáros.

Budapest, jun. 23. Jalsovszky József egyetemi gondnok és főpénztáros öngyilkossá lett. Tettének oka gyógyíthatatlan gyomorhaj.

Tusnádfürdőre egy izr. orth. vendéglős-vállalkozó keres-tetik.

A fürdőigazgatóság

Férfiak és fiuk részére

ajánlok

Turistaingeket

trikót, szatin, batiszt és selyem-ből igen nagy választékban.

Továbbá:

Kerékpározó inget

Kerékpározó fél kezttyüt

Kerékpározó kezttyüt.

Nőknek

ajánlom jó és nagyválasztékú

czérna kezttyüimet és czérna fél kezttyüimet.

FOITH GYÖRGY

mechanikai kötőde, rövid- és kötött-áru üzlete

Brassó, Kapu-utca 21.

500-10

Az eforia fürdőintézete

Gőzfürdő-utca 1. sz. és Porond-utca 4. sz.

A nyári

FÜRDŐINTÉZET

bassinjei

a legújabb készülékkel ellátva és a városi vízvezetékek gőzzel melegített vizével táplálva **junius hó 1-én megnyiták.**

Minden nap nyitva lesz reggel 5. este 7.

még pedig:

1. A kicsiny bassinek egész napon át urak és hölgyek részére.
2. Az uszó bassin minden nap **5-7-ig** d. e. urak, **7-11-ig** d. e. hölgyek és **11-től** ismét urak részére.

Jegyek az uszoda pénztáránál kaphatók.

Tiszta ruhanemű, rend és tisztaság.

Szükség esetében uszómester rendelkezésre áll.

Az iskola eforiája.

Sz. 3261/1902. tk.

Arverési hirdetmény.

A hétfalusi első temetkezési egylet végrehajtónak Islik Ilona férj. Barta Mártonné hosszufalusi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 600 korona tőkekövetelés és ennek 1900. évi január hó 1-ső napjától járó 8% kamatai 68 korona 60 fillér perbeli már megállapított, valamint jelenlegi 17 kor. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. § értelmében a brassói kir. t.-szék (a hosszufalusi kir. jbiróság) területén levő a hosszufalusi 396. sz. tjkben foglalt 740-741. hrsz. ingatlanra 330 koronában, 5091. hrsz. ingatlanra 12 koronában, 6572. hrsz. ingatlanra 23 koronában, 7291. hrsz. ingatlanra 8 koronában 8153. hrsz. ingatlanra 153 koronában, 9723. hrsz. ingatlanra 4 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1902. július hó 17 ik napjának d. e. 9 órája Hosszufalu községéhez tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1 én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt. 2) Minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó, 5%-os kamatokkal együtt az 1881. decz. 6-án 39415. I. M. sz. a. kelt rendeletben aláírt módon a brassói kir. adohivatalnál mint biroi letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és hosszufalu község előljáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentirt telekjegyzőkönyvben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett az árverési feltételek megtekintése végett egy-egy példányban Hosszufalu község előljáróságának nem különben ezen árverési hirdetmény egy-egy példánya Tatrang, Csernátfal, Prázmár, Türkös és Bácsfal szomszédos községekben a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előljáróságaihoz megküldeni rendeltetik.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. évi LX. tcz. 153. §-a intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előírt szabályok szerint indokolt feleknek megküldetni rendeltetik.

Brassó, 1902. április 3-án.

A kir. tvszék tkvi hatósága.

Pap,
e. bíró.

Magyar királyi államvasutak
Üzletvezetőség Miskolcz.
18209/902. szám.

III

Pályázati hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak részéről a losonci, zólyomi és ruttkai osztálymérnökségek vonalszakaszán a kizárólag) salgó-tarján-ruttkai, losoncz-poltári, ipoly-berencze-katalinbutai, z lyom-zólyom-berzői és garamberencze-selmeczbányai vonalakon levő állomások, őrházak, fűtőházak, osztálymérnökségek, szertárak, továbbá a losonci forgalmi főnökség valamint a zólyomi műhely hivatalos helyiségeiben elhelyezett órák jó karban tartása, szabályozása és javítása iránt ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

A pályázati állásra jelentkezni óhajtok felhívtnak, hogy szabályszerűen bélyegzett és bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat 1902. év július 1-én déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak miskolci üzletvezetősége titkárságához czimezve e felirattal:

„Ajánlat pályázati állás elnyerésére” lepecsételt borítékban, tért vevény mellett nyújták be.

Az ajánlattevő köteles a miskolci üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1902. évi június 30-án déli 12 óráig bánatpénzkepen 50 koronát készpénzben letétbe helyezni, vagy posta útján külön borítékban beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

A pályázati állásra vonatkozó feltételek a nevezett üzletvezetőségnél (II emelet gazdasági csoport) a hivatalos órák tartalma alatt megtekinthetők s ez okból az ajánlattevőkről feltételeztetni fog, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A felsorolt vonalakra nézve egyébként a szerződés 1902. év szeptember hó 1-étől kezdődőleg három évre fog megkötöttni.

A magyar királyi államvasutak miskolci üzletvezetősége fentartja magának a jogot, hogy az ajánlkozók közül tekintet nélkül az ajánlott általán-összegre — szabadon választhasson.

Miskolcz, 1902. június hó 14-én.

Az üzletvezetőség.

Utányomat nem díjaztatik.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Van szerencsénk a t. cz. közönséget és t. vevőinket értesíteni, hogy az idény folyamában összegyűlt, különböző nagyságu

szövetmaradékok

üzlethelyiségünkben nagyon olcsó árak mellett eladatnak.

Ez alkalommal ajánljuk még jóhírnevű gyártmányainkat tiszta gyapju minőségű, nagy választékban uri és női divatszövetekben, továbbá egyenruhaszövetekben tiszték, és tisztviselők részére, lábszőnyegekben, uri plaidokban és más gyapjuárakban.

Kiváló tisztelettel:

Scherg Vilmos és társai.

507-8